

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 16 czerwca 2015 roku, powódka (...) Budowlane spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. (dalej: (...) Budowlane Sp. z o.o.), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. (dalej: (...) Sp. z o.o.), (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością I spółki komandytowej z siedzibą w W. (dalej: G. (...)), (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółki komandytowej z siedzibą w W. (dalej: G. (...)), (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółki komandytowej z siedzibą w W. (dalej: G. (...)) na swoją rzecz solidarnie kwoty 484.441,48 zł oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że łączyła ją z pozwaną (...) Sp. z o.o. umowa o roboty budowlane z dnia 16 grudnia 2013 roku, której przedmiotem było dostarczenie i zamontowanie stolarki okiennej i drzwiowej w 17 budynkach mieszkaniowych wielorodzinnych w ramach inwestycji (...) w W. przy ul. (...), dla której generalnym wykonawcą była (...) Sp. z o.o., a podmiotami inwestorskimi G. (...), G. (...) i G. (...). Wynagrodzenie powódki z ww. umowy miało wynieść 891.395,00 zł netto. Współpraca pomiędzy powódką a (...) Sp. z o.o. układała się dobrze – roboty były odbierane, a płatności realizowane terminowo (powódka składała inwestorom oświadczenia o niezaleganiu przez (...) Sp. z o.o. z płatnościami). W dniu 23 kwietnia 2014 roku powódka i (...) Sp. z o.o. podpisały aneks nr (...) do umowy z dnia 16 grudnia 2013 roku, którym zakres prac powodowej spółki został rozszerzony o montaż drzwi do klatek schodowych budynków wchodzących w skład inwestycji w zamian za wynagrodzenie w wysokości 117.470,00 zł netto. Następnie, w dniu 24 lutego 2014 roku zakres prac powódki rozszerzono po raz kolejny zleceniem nr (...), którego przedmiotem był montaż i dostawa parapetów w obiektach przedmiotowej inwestycji za wynagrodzeniem 79.216,40 zł netto. Wtóre rozszerzenie zakresu prac powódki nastąpiło w dniu 19 stycznia 2015 roku zleceniem nr (...), w ramach którego powódka miała dostarczyć i wymienić elementy uszkodzone w trakcie trwania prac budowlanych przez inne ekipy budowlane za wynagrodzeniem 2.988,00 zł netto. W dalszym toku współpracy powódka podpisała z (...) Sp. z o.o. w dniu 18 listopada 2014 roku drugą umowę o roboty budowlane nr (...), mającą za przedmiot kompleksową dostawę i montaż ogrodzenia w ramach tej samej inwestycji w zamian za wynagrodzenie w wysokości 35.250,00 zł netto. Współpraca pomiędzy powódką a (...) Sp. z o.o. układała się bez przeszkód aż do marca 2015 roku, kiedy to (...) Sp. z o.o. zaprzestała płacić powódce należne wynagrodzenie za wykonane prace. Suma zaległości (...) Sp. z o.o. względem powódki z powyższego tytułu wynosi 484.441,48 zł. Należności tych, pomimo wystosowanych w trybie art. 647¹ k.c. wezwań do zapłaty, nie uregulowały także pozwane spółki inwestorskie G. (...), G. (...) i G. (...) (pozew, k. 3-10).

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 14 sierpnia 2015 roku, pozwane G. (...), G. (...) i G. (...), reprezentowane przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosły o oddalenie powództwa w całości w stosunku do nich oraz zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwane G. (...), G. (...) i G. (...) przyznały, że są inwestorami inwestycji pod nazwą (...), realizowanej w W. przy ul. (...), dla której generalnym wykonawcą była (...) Sp. z o.o. Zaznaczono jednak, że każda z ww. pozwanych była inwestorem innego etapu inwestycji, wobec czego nie zachodzi pomiędzy nimi solidarna odpowiedzialność za całość inwestycji (...). Nadto, podniesiono, iż choć podmioty inwestorskie miały wiedzę o wykonywaniu przez powódkę robót określonych przez generalnego wykonawcę w zestawieniu podwykonawców, wiedza taka nie jest wystarczającą przesłanką do powstania solidarnej odpowiedzialności inwestora, w związku z okolicznością tego rodzaju, że ani (...) Sp. z o.o., ani też powodowa spółka nie przedstawiły umowy z podwykonawcą pozwanym G. (...), celem wyrażenia zgody na zawarcie tejże umowy, wobec czego uznać należy, że inwestor nie został poinformowany o istotnych postanowieniach umów łączących powódkę z generalnym wykonawcą, w szczególności tych dotyczących wynagrodzenia podwykonawcy, co wyklucza jego solidarną odpowiedzialność na podstawie art. 647¹ k.c. Pozwane zarzuciły także, że znaczna część kwoty dochodzonej w niniejszym postępowaniu dotyczy zapłaty za dostarczony materiał, nie zaś za wykonane roboty budowlane, za co inwestor nie może ponosić solidarnej odpowiedzialności z

generalnym wykonawcą na mocy art. 647¹ k.c. Pozwane G. (...) wskazały ponadto, iż na skutek braku wywiązywania się przez generalnego wykonawcę przedmiotowej inwestycji z obowiązków umownych i zaprzestania prowadzenia robót na inwestycji oraz nieprzekazania dokumentacji powykonawczej, odstąpiły od umów z (...) Sp. z o.o. W opinii pozwanych nie może być w tych okolicznościach mowy o solidarnej odpowiedzialności inwestora w trybie art. 647¹ k.c., skoro na skutek takiego odstąpienia od umowy o roboty budowlane z generalnym wykonawcą, przyjmuje się fikcję prawną, że umowa taka nigdy nie została zawarta. Na koniec podniesiono, że przedstawione przez powódkę protokoły odbiorów wykonanych robót są niezgodne z rzeczywistymi terminami wykonanych przez powodową spółkę prac, albowiem zgodnie wpisami w dzienniku budowy, w okresie od dnia 1 stycznia 2015 roku do dnia 31 marca 2015 roku na całej inwestycji (...), nie były wykonywane żadne prace związane z montażem stolarki okiennej i drzwiowej (odpowiedź na pozew pozwanych G. (...), G. (...) i G. (...), k. 185-194).

Postanowieniem z dnia 21 września 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi – X Wydział Gospodarczy, zawiesił postępowanie w sprawie w stosunku do pozwanej (...) Sp. z o.o. w związku z ogłoszeniem jej upadłości obejmującej likwidację majątku w dniu 6 sierpnia 2015 roku przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie – X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych (postanowienie SO w Łodzi, k. 316-319; wniosek syndyka wraz z kserokopią postanowienia o ogłoszeniu upadłości (...) Sp. z o.o., k. 303-308).

W replice odpowiedzi na pozew z dnia 13 października 2015 roku powódka zmodyfikowała żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie za wykonane roboty budowlane:

1. od pozwanej (...) Sp. z o.o. i pozwanej G. (...) solidarnie kwoty 117.708,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty, na którą składają się należności:

a. 34.464,40 zł z faktury VAT nr (...),

b. 75.298,92 zł z faktury VAT nr (...),

c. 7.945,46 zł z faktury VAT nr (...),

2. od pozwanej (...) Sp. z o.o. i pozwanej G. (...) solidarnie kwoty 141.122,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty, na którą składają się należności:

a. 109.174,74 zł z faktury VAT nr (...),

b. 24.001,97 zł z faktury VAT nr (...),

c. 7.945,46 zł z faktury VAT nr (...),

3. od pozwanej (...) Sp. z o.o. i pozwanej G. (...) solidarnie kwoty 225.610,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty, na którą składają się należności:

a. 95.736,62 zł z faktury VAT nr (...),

b. 91.628,49 zł z faktury VAT nr (...),

c. 7.945,46 zł z faktury VAT nr (...),

d. 9.637,92 zł z faktury VAT nr (...),

e. 14.614,29 zł z faktury VAT nr (...),

f. 1.119,30 zł z faktury VAT nr (...),

g. 369,00 zł z faktury VAT nr (...),

- h. 474,68 zł z faktury VAT nr (...),
- i. 178,35 zł z faktury VAT nr (...),
- j. 1.803,18 zł z faktury VAT nr (...),
- k. 2.103,24 zł z faktury VAT nr (...).

W uzasadnieniu wskazała, że w związku z twierdzeniem pozwanych G. (...), zgodnie z którym nie zachodzi pomiędzy nimi solidarna odpowiedzialność za całość inwestycji pod nazwą (...), albowiem każda z nich jest inwestorem w odniesieniu do różnych budynków, niezbędna była powyższa modyfikacja powództwa, w ramach której łączna kwota dochodzonego wynagrodzenia wskazanego w pozwie została rozbита na poszczególne spółki (...). Wyodrębnienie dokonane zostało poprzez przyporządkowanie części cen przypadających na poszczególne budynki poszczególnym inwestorom według działek, na których prowadzili inwestycję.

Nadto, w ocenie powódki, inwestor zaakceptował ją jako podwykonawcę (...) Sp. z o.o. w rozumieniu art. 647¹ k.c. w sposób dorozumiany, m.in. tolerując jej obecność na placu budowy oraz odbierając wykonane przez nią roboty (replika do odpowiedzi na pozew, k. 446-456).

W piśmie procesowym z dnia 11 kwietnia 2017 roku strona powodowa, z uwagi na częściowe spełnienie świadczenia przez Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w łącznej wysokości 41.031,75 zł ograniczyła powództwo w stosunku do wszystkich pozwanych w ten sposób, że w miejsce żądań zgłoszonych w piśmie procesowym z dnia 13 października 2015 roku wniosła o zasądzenie:

1. od pozwanej (...) Sp. z o.o. i pozwanej G. (...) solidarnie kwoty 107.861,146 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty,
2. od pozwanej (...) Sp. z o.o. i pozwanej G. (...) solidarnie kwoty 129.222,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty,
3. od pozwanej (...) Sp. z o.o. i pozwanej G. (...) solidarnie kwoty 206.325,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty

Strona powodowa wyjaśniła przy tym, iż z uwagi na to, że zaspokojenie następuje w ramach wykonania ostatecznego planu podziału funduszy masy upadłości (...) sp. z o.o. bez określenia należności przypadających na konkretne faktury, dokonała procentowego rozliczenia kwoty zapłaconej w odpowiednim stosunku do przypadającej na dany etap inwestycji (a co za tym idzie dochodzonego roszczenia)

(pismo procesowe powódki – k-599-600).

W kolejnym piśmie procesowym z dnia 13 kwietnia 2017 r. pełn. powoda sprecyzował, iż modyfikacja powództwa w wyniku zapłaty dokonanej przez Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej dotyczy jedynie należności głównej, natomiast strona powodowa podtrzymuje roszczenie o zasądzenie odsetek od kwoty zapłaconej (w odpowiednim stosunku) od dnia 24 maja 2015 r. do dnia 6 kwietnia 2017 r.

(pismo procesowe k-608).

W kolejnym piśmie z dnia 4 maja 2017 r. powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do dalszej kwoty 29,45 złotych z nr faktury (...), jako niezasadnie dochodzonej, odpowiednio w stosunku do:

- G. (...) – co do 7,07 złotych;
- G. (...) co do 8,54 złotych;

- G. (...) co do 13,84 złotych;

(pismo procesowe k- ...)

Na rozprawie w dniu 1 czerwca 2017 r. strona powodowa cofnęła wraz ze zrzeczeniem się roszczenia powództwo o kolejną kwotę 826,45 złotych z faktury nr (...), z uwagi na brak uwzględnienia w rozliczeniu dokonanej kompensaty tej kwoty. Roszczenie zostało cofnięte odpowiednio w stosunku do:

- G. (...) – co do 198,35 złotych;

- G. (...) co do 239,67 złotych;

- G. (...) co do 388,43 złotych;

Ponadto pełn. powoda oświadczył, iż cofa powództwo co do kwoty zapłaconej przez (...) sp. z o.o. wraz ze zrzeczeniem się w tym zakresie roszczenia.

(protokół rozprawy k-...)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. i jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) (bezsporne – wydruk z KRS powódki, k. 14-20).

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. do końca lipca 2015 roku prowadziła działalność gospodarczą, będąc wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) (bezsporne – wydruk z KRS pozwanej (...) Sp. z o.o., k. 18-20 w zw. z postanowieniem o ogłoszeniu upadłości, k. 307).

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością I spółka komandytowa z siedzibą w W. prowadzi działalność gospodarczą i jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) (bezsporne – wydruk z KRS G. (...), k. 21-24).

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółka komandytowa z siedzibą w W. prowadzi działalność gospodarczą i jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) (bezsporne – wydruk z KRS G. (...), k. 25-27).

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółka komandytowa z siedzibą w W. prowadzi działalność gospodarczą i jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) (bezsporne – wydruk z KRS G. (...), k. 28-30).

Pozwane G. (...) i G. (...) zostały utworzone w październiku 2013 roku (bezsporne – wydruk z KRS G. (...) i III, k. 25-30).

Z kolei pozwana G. (...) powstała w czerwcu 2014 roku z przekształcenia spółki działającej pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W. (bezsporne – wydruk z KRS G. (...), k. 21-24).

W dniu 14 czerwca 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W. – jako inwestor zawarła z pozwaną (...) Sp. z o.o. – jako (generalnym) wykonawcą umowę o roboty budowlane nr 01/06/2013 ((...) – etap I), w której inwestor powierzył wykonawcy a wykonawca zobowiązał się do wykonania i oddania inwestorowi inwestycji polegającej na budowie zespołu 5 (pięciu) budynków mieszkalnych, wielorodzinnych z garażami podziemnymi wraz z rozbiórką istniejącego budynku mieszkalnego i gospodarczego

oraz zagospodarowaniem terenu, infrastrukturą podziemną i naziemną, drogą dojazdową i chodnikami wraz z wjazdem i oświetleniem, sieciami i przyłączami wodociągowymi i kanalizacyjnymi, realizowanych w tzw. standardzie developerskim, zgodnie z pozwoleniem na budowę, dokumentacją kontraktową i standardami wykonania inwestycji. Teren ww. inwestycji obejmował działki położone w W. przy ul. (...) w D. W., oznaczone numerami ewidencyjnymi (...) z obrębu 1-06-20, na których to nieruchomościach inwestor zaplanował realizację inwestycji (dowód: umowa o roboty budowlane nr 01/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku wraz z załącznikami, k. 214-224).

Za wykonanie przedmiotu umowy wykonawca miał otrzymać wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 8.949.052,00 zł netto wraz z należnym podatkiem VAT (§ 9 umowy).

Etap I inwestycji (...), realizowany w ramach ww. umowy nr (...), był prowadzony na podstawie decyzji Prezydenta miasta stołecznego W. nr 57/ (...)/13 z dnia 11 marca 2013 roku, mocą której zatwierdzono projekt budowlany i udzielono pozwolenia na budowę inwestorowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. (dowód: decyzja nr (...), k. 225-227).

W dniu 14 czerwca 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W. – jako inwestor zawarła z pozwaną (...) Sp. z o.o. – jako (generalnym) wykonawcą umowę o roboty budowlane nr 02/06/2013 ((...) – etap II), w której inwestor powierzył wykonawcy a wykonawca zobowiązał się do wykonania i oddania inwestorowi inwestycji polegającej na budowie zespołu 6 (sześciu) budynków mieszkalnych, wielorodzinnych z garażami podziemnymi wraz z zagospodarowaniem terenu, infrastrukturą podziemną i naziemną, drogą dojazdową i chodnikami wraz z wjazdem i oświetleniem, sieciami i przyłączami wodociągowymi i kanalizacyjnymi, realizowanych w tzw. standardzie developerskim, zgodnie z pozwoleniem na budowę, dokumentacją kontraktową i standardami wykonania inwestycji. Teren ww. inwestycji obejmował działki położone w W. przy ul. (...) w D. W., oznaczone numerami ewidencyjnymi (...) z obrębu 1-06-20, na których to nieruchomościach inwestor zaplanował realizację inwestycji (dowód: umowa o roboty budowlane nr 02/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku wraz z załącznikami, k. 233-242).

Za wykonanie przedmiotu umowy wykonawca miał otrzymać wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 10.898.636,00 zł netto wraz z należnym podatkiem VAT (§ 9 umowy).

Etap II inwestycji (...), realizowany w ramach ww. umowy nr (...), był prowadzony na podstawie decyzji Prezydenta miasta stołecznego W. nr 127/ (...)/13 z dnia 16 maja 2013 roku, mocą której zatwierdzono projekt budowlany i udzielono pozwolenia na budowę inwestorowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. (dowód: decyzja nr (...), k. 243-245).

W dniu 7 grudnia 2013 roku została zawarta umowa cesji do umowy o roboty budowlane nr 02/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną z siedzibą w W. – jako cedującym (cesjonariuszem) i G. (...) jako cedentem przy udziale (...) Sp. z o.o. – generalnego wykonawcy inwestycji (...), na mocy której z dniem 7 grudnia 2013 roku cedujący przekazał wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy o roboty budowlane nr 02/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku, a cedent przejął wszelkie prawa i obowiązki wynikające z tejże umowy. Generalny wykonawca wyraził zgodę na taką umowę cesji (dowód: umowa cesji z dnia 7 grudnia 2013 roku do umowy o roboty budowlane nr 02/06/2013, k. 246).

W konsekwencji powyższego, Prezydent miasta stołecznego W. w dniu 24 lutego 2014 wydał decyzję nr (...) o przeniesieniu pozwolenia na budowę, którą przeniesiono na rzecz G. (...) decyzję Prezydenta (...) W. nr 127/ (...)/13 z dnia 16 maja 2013 roku o pozwoleniu na budowę, wydaną na rzecz inwestora (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. (dowód: decyzja nr (...), k. 252).

W dniu 14 czerwca 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W. – jako inwestor zawarła z pozwaną (...) Sp. z o.o. – jako (generalnym) wykonawcą umowę o roboty budowlane nr 03/06/2013 ((...) – etap III), w której inwestor powierzył wykonawcy a wykonawca zobowiązał się do wykonania i oddania inwestorowi inwestycji polegającej na budowie zespołu 6 (sześciu) budynków mieszkalnych, wielorodzinnych

z garażami podziemnymi wraz z zagospodarowaniem terenu, infrastrukturą podziemną i naziemną, drogą dojazdową i chodnikami wraz z wjazdem i oświetleniem, sieciami i przyłączami wodociągowymi i kanalizacyjnymi, realizowanych w tzw. standardzie developerskim, zgodnie z pozwoleniem na budowę, dokumentacją kontraktową i standardami wykonania inwestycji. Teren ww. inwestycji obejmował działki położone w W. przy ul. (...) w D. W., oznaczone numerami ewidencyjnymi (...). 8/4 i 9/6 z obrębu 1-06-20, na których to nieruchomościach inwestor zaplanował realizację inwestycji (dowód: umowa o roboty budowlane nr 03/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku wraz z załącznikami, k. 253-264).

Za wykonanie przedmiotu umowy wykonawca miał otrzymać wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 11.299.512,00 zł netto wraz z należnym podatkiem VAT (§ 9 umowy).

Etap III inwestycji (...), realizowany w ramach ww. umowy nr (...), był prowadzony na podstawie decyzji Prezydenta miasta stołecznego W. nr 237/ (...)/13 z dnia 1 sierpnia 2013 roku, mocą której zatwierdzono projekt budowlany i udzielono pozwolenia na budowę inwestorowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. (dowód: decyzja nr (...), k. 270-272).

W dniu 7 grudnia 2013 roku została zawarta umowa cesji do umowy o roboty budowlane nr 03/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną z siedzibą w W. – jako cedującym (cesjonariuszem) i G. (...) jako cedentem przy udziale (...) Sp. z o.o. – generalnego wykonawcy inwestycji (...), na mocy której z dniem 7 grudnia 2013 roku cedujący przekazał wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy o roboty budowlane nr 03/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku, a cedent przejął wszelkie prawa i obowiązki wynikające z tejże umowy. Generalny wykonawca wyraził zgodę na taką umowę cesji (dowód: umowa cesji z dnia 7 grudnia 2013 roku do umowy o roboty budowlane nr 03/06/2013, k. 265).

W konsekwencji powyższego, Prezydent miasta stołecznego W. w dniu 28 lutego 2014 wydał decyzję nr (...) o przeniesieniu pozwolenia na budowę, którą przeniesiono na rzecz G. (...) decyzją Prezydenta (...) W. nr 237/ (...)/13 z dnia 1 sierpnia 2013 roku o pozwoleniu na budowę, wydaną na rzecz inwestora (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. (dowód: decyzja nr (...), k. 273).

Wszelkie prace określne powyższymi trzema umowami o numerach: (...) z dnia 14 czerwca 2013 wykonawca zobowiązał się wykonać osobiście lub za pomocą podwykonawców i dostawców, przy czym listę podwykonawców, z którymi wykonawca zamierzał podpisać umowy wraz z zakresem przekazanych im do wykonania prac oraz wartościami finansowymi za poszczególne roboty wykonawca zobowiązał się przedstawić inwestorowi do akceptacji na minimum 7 dni przed rozpoczęciem planowanych przez nich robót. W razie braku zastrzeżeń do ww. listy podwykonawców, inwestor zobowiązał się wyrazić zgodę na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedłożenia mu listy. Nieustosunkowanie się na piśmie w określonym terminie oznacza akceptację podwykonawcy (podwykonawców) (§ 4 ust. 4.9 pkt 9.1-9.3 umów).

Zgodnie z ww. umowami, przed wystawieniem każdej faktury częściowej wykonawca zobowiązany był do przedłożenia inwestorowi oryginałów oświadczeń wszystkich jego podwykonawców i dostawców potwierdzających brak zaległości w regulowaniu wszystkich należnych im od wykonawcy wymagalnych płatności z tytułu prac i dostaw zrealizowanych przez nich na terenie inwestycji w każdym okresie poprzedzającym okres, którego dotyczy rozliczenie (§ 10 ust. 2 umów).

Strony tychże umów uzgodniły także, że inwestorowi do dnia podpisania protokołu odbioru końcowego przedmiotu umowy będzie przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy w części niewykonanej, w szczególności jeżeli m.in. wykonawca popadł w zwłokę z realizacją robót wynoszącą ponad 30 dni kalendarzowych w stosunku do terminów określonych w harmonogramie rzeczowo-finansowym tudzież wykonawca przerwał realizację robót i przerwa ta trwa dłużej niż 10 kolejnych dni, pomimo pisemnego wezwania wystosowanego przez inwestora do wznowienia prac (§ 12 ust. 1 umów).

Firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: G. (...)) dla potrzeb realizowanych przez siebie inwestycji zazwyczaj powoływała spółki celowe, które figurowały jako podmioty inwestorskie. Sytuacja taka miała miejsce także w przypadku inwestycji (...) – utworzono spółki (...) (powstała z przekształcenia (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W.), a nadto G. (...) i G. (...). Każda z nich była inwestorem oznaczonego numerycznie etapu inwestycji, w ramach której zawarto powyższe umowy (dowód: zeznania świadka P. P. e-protokół czas nagrania 00:19:26, k. 493v-494; zeznania świadka A. R. e-protokół czas nagrania 00:52:28, k. 494v).

G. (...) w zakresie akceptacji podwykonawców zwyczajowo praktykowało przekazywanie przez generalnego wykonawcę, za pośrednictwem korespondencji elektronicznej, zestawienia podmiotów podwykonawczych w formie tabelarycznej z wyszczególnieniem zakresu prac i orientacyjnej ich wartości. Praktyka taka znalazła zastosowanie także w ramach inwestycji (...) w odniesieniu m.in. do powodowej spółki. Oficjalne zgłoszenie podwykonawców, w tym powódki, w ww. formie nastąpiło w dniu 22 stycznia 2014 roku. Inwestor (a następnie poszczególne spółki inwestorskie) nie zgłosił sprzeciwu co do wykonywania przez powodową spółkę robót budowlanych w charakterze podwykonawcy w ramach przedmiotowej inwestycji. Inwestorzy nie zwracali się także o przedstawienie umowy z powodem.

(dowód: wydruk z korespondencji elektronicznej wraz z załącznikami, k. 132-138; zeznania świadka P. P. e-protokół czas nagrania 00:19:26, k. 493v-494; zeznania świadka R. R. (1) e-protokół czas nagrania 00:08:35, 00:20:09, k. 564-565; przesłuchanie powódki, w imieniu której działał członek zarządu O. Z. e-protokół czas nagrania 00:33:53, k. 565-566; zeznania świadka M. K. e-protokół czas nagrania 00:03:48, 00:11:59, k. 580).

Ponadto, powodowa spółka jako podwykonawca pozwanej (...) Sp. z o.o., przedkładała inwestorom G. (...), II i III oświadczenia o niezaleganiu przez generalnego wykonawcę na jej rzecz z płatnościami, które stanowiły podstawę do wystawiania faktur częściowych przez (...) Sp. z o.o. (dowód: oświadczenia, k. 139-169; zeznania świadka R. R. (1) e-protokół czas nagrania 00:08:35, k. 564; przesłuchanie powódki, w imieniu której działał członek zarządu O. Z. e-protokół czas nagrania 00:33:53, k. 565-566).

Tymczasem, w dniu 16 grudnia 2013 roku pozwana (...) Sp. z o.o. – jako zamawiający zawarła z powódką (...) Budowlane Sp. z o.o. – jako wykonawcą umowę nr (...), na mocy której zamawiający zlecił a wykonawca zobowiązał się wykonać na terenie budowy pod nazwą: „Zespół budynków wielorodzinnych W. G. z garażami przy ul. (...)”, dla której inwestorem był G. (...), roboty polegające na dostawie i montażu stolarki okiennej PCV oraz ślusarki drzwiowej stalowej i drzwi do komórek lokatorskich wraz z okuciami i dodatkowym wyposażeniem według załącznika nr 1 do umowy dla 17 obiektów mieszkalnych (cztery typu A1, dwa typu A2, cztery typu B1, jeden typu B2, jeden typu C1, dwa typu C2, dwa typu C3, jeden typu C4), wchodzących w skład inwestycji (...). Za zrealizowanie przedmiotu umowy wykonawca miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 891.395,00 zł netto wraz z należnym podatkiem VAT (dowód: umowa nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 roku wraz z załącznikami, k. 31-73).

W dniu 23 kwietnia 2014 roku podpisano aneks nr (...) do umowy nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 roku, którym rozszerzono zakres prac powódki (...) Budowlane Sp. z o.o. określony ww. umową o dostawę i montaż ślusarki drzwiowej aluminiowej (drzwi d1 i d2 według zestawienia) wraz z okuciami i dodatkowym wyposażeniem według załącznika nr 1 do aneksu na potrzeby inwestycji (...). W wyniku aneksowania pierwotnej umowy wynagrodzenie w niej określone zwiększono o kwotę 117.470,00 zł netto, tj. do sumy 1.008.865,00 zł wraz z należnym podatkiem VAT (dowód: aneks nr (...) z dnia 23 kwietnia 2014 roku wraz z załącznikiem, k. 74-76).

Z kolei w dniu 26 sierpnia 2014 roku podpisano aneks nr (...) do umowy nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 roku, którym ponownie rozszerzono zakres prac powódki (...) Budowlane Sp. z o.o. określony ww. umową (i aneksem nr (...)) o dostawę i montaż ślusarki drzwiowej stalowej (drzwi d6, d7 i d8 według zestawienia) wraz z okuciami i dodatkowym wyposażeniem dla budynku nr (...) zlokalizowanym na działce nr ew. 125 – zgodnie z załącznikiem nr 1 do aneksu. W wyniku ponownego aneksowania umowy wynagrodzenie umowne zwiększono o kwotę 11.635,00 zł netto, tj. do

sumy 1.020.500,00 zł wraz z należnym podatkiem VAT (dowód: aneks nr (...) z dnia 26 sierpnia 2014 roku wraz z załącznikiem, k. 77-79).

W dniu 24 kwietnia 2015 roku podpisano aneks nr (...) do umowy nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 roku, którym zmieniono § 1 ww. umowy, celem doprecyzowania danych dotyczących inwestora w ten sposób, że:

- roboty budowlane wykonane na działkach o nr ewidencyjnych 8/1, 9/3, 124/1, 124/2, 9/10 i 9/11 z obrębu 1-06-20 W. Dz. W. (obejmuje budynki o nr (...)) wykonano na zlecenie inwestora G. (...),
- roboty budowlane wykonane na działkach o nr ewidencyjnych 8/1, 9/3, 124/1, 124/2, 9/10, 9/11, 8/3 i 9/5 z obrębu 1-06-20 W. Dz. W. (obejmuje budynki o nr (...)) wykonano na zlecenie inwestora G. (...),
- roboty budowlane wykonane na działkach o nr ewidencyjnych 8/1, 9/3, 124/1, 124/2, 9/10, 9/11, 8/3, 8/4, 8/5, 9/5, 9/6 i 9/7 z obrębu 1-06-20 W. Dz. W. (obejmuje budynki o nr (...)) wykonano na zlecenie inwestora G. (...),
- roboty budowlane wykonane na działce o nr ewidencyjnym 125 z obrębu 1-06-20 W. Dz. W. (obejmuje budynek o nr (...)) wykonano na zlecenie inwestora (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

(dowód: aneks nr (...) z dnia 24 kwietnia 2015 roku, k. 81-82).

W dniu 18 listopada 2014 roku pozwana (...) Sp. z o.o. – jako zamawiający zawarła z powódką (...) Budowlane Sp. z o.o. – jako wykonawcą umowę nr (...), na mocy której zamawiający zlecił a wykonawca zobowiązał się wykonać na terenie budowy pod nazwą: „Zespół budynków wielorodzinnych W. G. z garażami przy ul. (...)”, dla której inwestorem był G. (...), roboty polegające na dostawie i montażu ogrodzenia panelowego w systemie C. firmy (...) o wzorze AW.10.70 (odcinek C, D, E) i wzorze AW.10.71 (odcinek A, B) wraz z bramą dwuskrzydłową, furtkami (2 sztuki) oraz siłownikami C. (...) (2 sztuki) wzdłuż ul. (...) w ramach inwestycji (...) – zgodnie z dokumentacją projektową. Wynagrodzenie wykonawcy za zrealizowanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 35.250,00 zł wraz z należnym podatkiem VAT (dowód: umowa nr (...) z dnia 18 listopada 2014 roku wraz z załącznikami, k. 88-90 i 95-108).

W dniu 24 kwietnia 2015 roku podpisano aneks nr (...) do umowy nr (...) z dnia 18 listopada 2014 roku, którym podobnie zmieniono § 1 ww. umowy, celem doprecyzowania danych dotyczących inwestora w ten sposób, że:

- roboty budowlane wykonane na działkach o nr ewidencyjnych 8/1, 9/3, 124/1, 124/2, 9/10 i 9/11 z obrębu 1-06-20 W. Dz. W. (obejmuje budynki o nr (...)) wykonano na zlecenie inwestora G. (...),
- roboty budowlane wykonane na działkach o nr ewidencyjnych 8/1, 9/3, 124/1, 124/2, 9/10, 9/11, 8/3 i 9/5 z obrębu 1-06-20 W. Dz. W. (obejmuje budynki o nr (...)) wykonano na zlecenie inwestora G. (...),
- roboty budowlane wykonane na działkach o nr ewidencyjnych 8/1, 9/3, 124/1, 124/2, 9/10, 9/11, 8/3, 8/4, 8/5, 9/5, 9/6 i 9/7 z obrębu 1-06-20 W. Dz. W. (obejmuje budynki o nr (...)) wykonano na zlecenie inwestora G. (...),
- roboty budowlane wykonane na działce o nr ewidencyjnym 125 z obrębu 1-06-20 W. Dz. W. (obejmuje budynek o nr (...)) wykonano na zlecenie inwestora (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

(dowód: aneks nr (...) z dnia 24 kwietnia 2015 roku, k. 92-93).

W międzyczasie, w dniu 24 lutego 2014 roku pozwana (...) Sp. z o.o. – jako zleceniodawca zawarła z powódką (...) Budowlane Sp. z o.o. – jako zleceniobiorcą umowę zlecenia nr (...), na mocy której zleceniodawca zlecił a zleceniobiorca zobowiązał się dostarczyć na potrzeby inwestycji (...) gotowe parapety z konglomeratu marmurowego typu B. gr. 3 cm za wynagrodzeniem całkowitym w kwocie 79.216,40 zł netto wraz z należnym podatkiem VAT (dowód: zlecenie nr (...) z dnia 24 lutego 2014 roku, k. 83-84).

Z kolei w dniu 19 stycznia 2015 roku pozwana (...) Sp. z o.o. – jako zleceniodawca zawarła z powódką (...) Budowlane Sp. z o.o. – jako zleceniobiorcą drugą umowę zlecenia nr (...), na mocy której zleceniodawca zlecił a zleceniobiorca

zobowiązał się dostarczyć na potrzeby inwestycji (...) i wymienić uszkodzone elementy oraz osprzęt stolarki okiennej i drzwiowej zgodnie z zestawieniem stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszego zlecenia za wynagrodzeniem całkowitym w kwocie 2.988,00 zł netto wraz z należnym podatkiem VAT (dowód: zlecenie nr (...) z dnia 19 stycznia 2015 roku wraz z załącznikiem, k. 85-87).

W dniu 15 stycznia 2015 roku powódka wystawiła pozwanej (...) Sp. z o.o. fakturę VAT nr (...) na kwotę 191.586,96 zł tytułem (wykonania) usługi budowlano-montażowej w budynkach mieszkalnych przy ul. (...) w W. zgodnie z umową nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 roku (dowód: faktura VAT nr (...), k. 109).

Z tożsamego jak wyżej tytułu powódka wystawiła pozwanej (...) Sp. z o.o. w marcu 2015 roku jeszcze dwie faktury VAT: nr (...) z dnia 17 marca 2015 roku na kwotę 32.566,05 zł oraz nr 886/15/ (...) z dnia 30 marca 2015 roku na kwotę 241.888,92 zł (dowód: faktury VAT nr (...), k. 117 i 119).

Pozwana (...) Sp. z o.o. dokonała kompensat z powyższych faktur VAT. Z faktury VAT nr (...) – kwoty 654,58 zł, z faktury VAT nr (...) – kwoty 111,27 zł, natomiast z faktury VAT nr (...) – kwoty 826,45 zł (dowód: wydruk z ewidencji księgowej powódki na dzień 22 maja 2015 roku, k. 120).

Kompensaty powyższe zostały uznane przez powodową spółkę (okoliczność bezsporna).

Pozostałych kwot należności wynikających z ww. faktur VAT pozwana (...) Sp. z o.o. nie uregulowała względem powódki (okoliczność bezsporna, a nadto dowód: wydruk z ewidencji księgowej powódki na dzień 22 maja 2015 roku, k. 120).

W międzyczasie, w lutym i marcu 2015 roku powódka wystawiła pozwanej (...) Sp. z o.o. również następujące faktury VAT: nr (...) na kwotę 9.637,92 zł, nr 417/15/ (...) na kwotę 14.614,29 zł, nr 419/15/ (...) na kwotę 1.119,30 zł, nr 452/15/ (...) kwotę 369,00 zł, nr 550/15/ (...) na kwotę 474,68 zł, nr 551/15/ (...) na kwotę 178,35 zł, nr 678/15/ (...) na kwotę 1.803,18 zł i nr 743/15/ (...) na kwotę 2.103,24 zł. Wymienione faktury VAT dokumentują nabycie przez pozwaną (...) Sp. z o.o. od powódki materiałów budowlanych w postaci m.in. parapetów oraz elementów ślusarki drzwiowej i okiennej, przy czym te ostatnie w związku z wymianą uszkodzonych elementów (dowód: faktury VAT, k. 110-116 i 118, okoliczności niesporne, zlecenie nr (...) z dnia 19 stycznia 2015 roku wraz z załącznikiem, k. 85-87).

Pozwana (...) Sp. z o.o. nie uiściła na rzecz powódki należności wynikających z ww. faktur VAT (okoliczność bezsporna, a nadto dowód: wydruk z ewidencji księgowej powódki na dzień 22 maja 2015 roku, k. 120).

Powodowa spółka w ramach inwestycji (...) zrealizowała wszystkie zleczone jej prace (okoliczność bezsporna, a nadto dowód: protokoły odbioru robót, k. 121-126).

Wykonywane przez powódkę roboty zasadnicze (tj. polegające na samym zamontowaniu oraz oprawieniu okien) dla I i II etapu przedmiotowej inwestycji zakończyły się w grudniu 2014 roku. Z kolei prace na III etapie trwały jeszcze w 2015 roku. Natomiast prace powódki na wszystkich trzech etapach inwestycji związane z regulacją, montażem klamek, nawiewów, osłonek itp. były wykonywane w fazie końcowej w obawie przed kradzieżą elementów osprzętowych. Z tego względu powódka wraz z pozwaną (...) Sp. z o.o. ustaliły, że odbiór stolarki okiennej będzie następował wartościowo, tj. w 70% – za montaż i oprawienie, w 20% – za osprzęt i regulację stolarki. Pozostałe 10% wartości stanowiło zatrzymanie do końcowego odbioru. Stąd faktury początkowe obejmowały 70% wartości, a pozostałe – 30% po zamontowaniu osprzętu. Prace związane z osprzętem były prowadzone w lutym i marcu 2015 roku. Powodowa spółka zeszła z placu budowy z końcem marca 2015 roku (dowód: kserokopie wpisów do dziennika budowy do końca 2014 roku, k. 274-292; przesłuchanie powódki, w imieniu której działał członek zarządu O. Z. e-protokół czas nagrania 00:33:53, 00:49:07, k. 565-566; zeznania świadka R. R. (1) e-protokół czas nagrania 00:15:25, 00:20:09, 00:29:38, k. 564-565; zeznania świadka M. K. e-protokół czas nagrania 00:08:08, 00:11:59, k. 580; zeznania świadka M. A. e-protokół czas nagrania 01:06:22, 01:08:13, k. 495; zeznania świadka T. C. e-protokół czas nagrania 01:18:20, k. 495-495v).

W treści pisma datowanego na dzień 21 kwietnia 2015 roku skierowanego do pozwanej (...) Sp. z o.o. pozwana G. (...) zawarła oświadczenie o odstąpieniu od umowy o roboty budowlane nr 03/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku wobec zaprzestania przez generalnego wykonawcę prac na inwestycji (...) i niepodjęcia ich ponownie, pomimo wystosowanego w tym przedmiocie wezwania (dowód: odstąpienie od umowy o roboty budowlane nr 03/06/2013, k. 172).

Z kolei w pismach z dnia 23 kwietnia 2015 roku wystosowanych do pozwanej (...) Sp. z o.o. pozwane G. (...) i G. (...) również zawarły oświadczenia o odstąpieniu od umów o roboty budowlane nr 01/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku oraz nr 02/06/2013 z dnia 14 czerwca 2013 roku z uwagi na nieprzekazanie przez generalnego wykonawcę dokumentacji powykonawczej dotyczącej inwestycji (...), pomimo przesłania w tym przedmiocie wezwań (dowód: odstąpienia od umów o roboty budowlane nr 01/06/2013 i nr 02/06/2013, k. 170-171).

W piśmie z dnia 18 maja 2015 roku powódka wezwała pozwaną (...) Sp. z o.o. do zapłaty (solidarnie m.in. z inwestorami G. (...), II i III) kwoty 495.573,04 zł tytułem nieuregulowanych płatności z zaległych faktur VAT w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania (dowód: wezwanie do zapłaty pozwanej (...) Sp. z o.o. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru, k. 127-128).

Z kolei w dniu 20 maja 2015 roku powódka wystosowała do pozwanych G. (...), G. (...) i G. (...) ostateczne wezwania do solidarnej zapłaty pomiędzy nimi i pozwaną (...) Sp. z o.o. na rzecz powodowej spółki kwoty 484.441,48 zł tytułem nieuregulowanych przez (...) Sp. z o.o. płatności z zaległych faktur VAT w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania. Wezwania powyższe zostały doręczone pozwany G. (...), G. (...) i G. (...) w dniu 20 maja 2015 roku (dowód: wezwania do zapłaty, k. 129-131).

We wspólnym piśmie z dnia 25 maja 2015 roku pozwane G. (...), G. (...) i G. (...) poinformowały powodową spółkę o nieuznaniu kierowanych względem nich roszczeń (dowód: pismo pozwanych G. (...), II i III, k. 173-174).

W dniu 6 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie – X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych w sprawie o sygn. akt X GU 856/15 ogłosił upadłość pozwanej (...) Sp. z o.o. obejmującą likwidację jej majątku (dowód: postanowienie SR w Warszawie o ogłoszeniu upadłości, k. 307).

Z kolei w dniu 30 września 2016 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie – X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych w sprawie o sygn. akt X GUp 369/15 (Ap-1) zatwierdził listę wierzytelności, na którą wpisano i uznano wierzytelność powódki w kwocie 484.441,48 zł (wraz z odsetkami w kwocie 12.357,66 zł) z tytułu wystawionych faktur VAT za usługi budowlano-montażowe (dowód: postanowienie SR w Warszawie wraz z wyciągiem z listy wierzytelności dotyczącym powódki, k. 586-587).

W dniu 6 kwietnia 2017 roku pozwana (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej wpłaciła na rzecz powódki kwotę 41.031,75 zł tytułem realizacji ostatecznego podziału planu podziału funduszu masy upadłości (dowód: potwierdzenie przelewu, k. 601).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów prywatnych złożonych do akt sprawy, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron, a co więcej strona pozwana wprost oświadczyła, iż nie kwestionuje prawdziwości załączonych do pozwu dokumentów w formie kserokopii i nie wnosi o załączanie ich w poświadczonych kopiach (protokół rozprawy z dnia 5 lipca 2016 r., k-493v).

Materiał dowodowy w postaci dokumentów został ponadto uzupełniony przez osobowe źródła dowodowe, tj. w drodze przesłuchania powódki, w imieniu której działał członek zarządu O. Z. oraz zeznania świadków P. P., A. R., M. A., T. C., R. R. (2) i M. K., które były spójne i logicznie uzupełniły materiał dowodowy w postaci dokumentów.

Sąd odmówił mocy dowodowej jedynie wypowiedziom świadka A. R. w zakresie, w jakim twierdził on, iż powódka w 2015 roku nie wykonywała na inwestycji (...) już żadnych robót, bowiem całość prac z jej zakresu zakończono do końca 2014 roku. Powyższemu przeczą środki dowodowe pozyskane od pozostałych osobowych źródeł dowodowych, w tym

przede wszystkim zeznania świadka P. P., będącego pracownikiem G. (...). Ponadto, ww. twierdzenia świadka A. R. nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym w postaci dowodów z dokumentów, albowiem przedstawione przez stronę pozwaną kserokopie kart dziennika budowy „kończą się” na dniu 12 grudnia 2012 roku (przy czym nie jest to wpis świadczący o zakończeniu całości robót na inwestycji), wobec czego nie jest możliwym stwierdzenie na tej tylko podstawie, iż powodowa spółka zakończyła zleczone jej prace do końca 2014 roku w związku z nieprzedłożeniem dalszych kart dziennika budowy (z 2015 roku).

Sąd pominął dowód z zeznań świadka R. K., uznając je za nie mające znaczenia z punktu widzenia ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia o żądaniu pozwu.

Strona pozwana w toku postępowania nie kwestionowała przedstawionych przez powoda rozliczeń stosunkowych (do danego etapu inwestycji).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 647 k.c., przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że powódkę (...) Budowlane Sp. z o.o. i pozwaną (...) Sp. z o.o. łączyły dwie umowy o roboty budowlane nr 05/O10/2013 z dnia 16 grudnia 2013 roku oraz nr (...) z dnia 18 listopada 2014 roku (następnie kilkakrotnie aneksowane), a także dwa dodatkowe zlecenia, na mocy których powódka, działając de facto w charakterze podwykonawcy, zobowiązała się wykonać zleczone jej przez (...) Sp. z o.o. jako generalnego wykonawcę określone ww. umowach prace polegające m.in. na dostarczeniu i zamontowaniu kompleksowej stolarki okiennej i ślusarki drzwiowej w 17 obiektach mieszkalnych w ramach inwestycji pod nazwą: „Zespół budynków wielorodzinnych W. G. z garażami przy ul. (...)”, realizowanej w W. przez inwestora G. (...), a następnie utworzone przez niego spółki (...), G. (...) i G. (...).

Ww. pozwane w toku niniejszego postępowania zasadniczo nie kwestionowały wykonania na inwestycji (...) prac objętych umowami łączącymi powódkę z pozwaną (...) Sp. z o.o., co implikuje przekonanie, że powodowa spółka zrealizowała przedmioty tych umów w całości, za co jednak nie otrzymała ekwiwalentu w postaci całego ustalonego wynagrodzenia.

Zarzut pozwanych, zgodnie z którym przedłożone przez powodową spółkę protokoły odbioru wykonanych przez nią robót są niezgodne z rzeczywistymi terminami zrealizowania tychże prac pozostał przez nią nieudowodniony. Pozwane G. (...) przedstawiły wprawdzie na potwierdzenie swoich tez kserokopie dziennika budowy dla inwestycji (...), z których wynika, że prace z zakresu stolarki okiennej i ślusarki drzwiowej były prowadzone głównie w 2014 roku, jednakże jednocześnie nie przedłożyły dalszych kart dziennika budowy z 2015 roku (treść ostatniej z załączonych stron nie wskazuje, że po dniu 12 grudnia 2014 roku nie wykonywano już żadnych robót na inwestycji) celem wykazania, iż od początku 2015 roku żadne roboty z ww. zakresu nie były już kontynuowane. Tym samym należało przyjąć, iż część prac zleconych powódce przez pozwaną (...) Sp. z o.o. była realizowana jeszcze na początku 2015 roku (do końca marca 2015 roku), w tym wszystkie prace regulacyjne oraz związane z osprzętem wstawionych drzwi i okien, zgodnie z przedstawionymi przez stronę powodową protokołami odbioru przez pozwaną (...) Sp. z o.o. wykonanych przez nią robót.

Wobec braku wątpliwości co do tego, że powódkę łączyły z pozwaną (...) Sp. z o.o. dwie umowy o roboty budowlane, w których powodowa spółka działała de facto w charakterze podwykonawcy oraz że wykonała ona wszystkie prace objęte tymi umowami na rzecz inwestorów G. (...), II i III, należy przejść do omówienia kwestii solidarnej odpowiedzialności ww. podmiotów inwestorskich (choć nie solidarnej pomiędzy nimi) za zobowiązanie (generalnego) wykonawcy wobec podwykonawcy – w związku z twierdzeniem pozwanych spółek inwestorskich G. (...), iż odpowiedzialność

taka w rozpatrywanym przypadku nie zachodzi, albowiem nie doszło do zaakceptowania przez nie powódki jako podwykonawcy na inwestycji (...).

Zgodnie z art. 647¹ k.c., w umowie o roboty budowlane, o której mowa w art. 647 k.c., zawartej między inwestorem a wykonawcą (generalnym wykonawcą), strony ustalają zakres robót, które wykonawca będzie wykonywał osobiście lub za pomocą podwykonawców (§ 1). Natomiast do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy (§ 2), a zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę (§ 5).

Co istotne z punktu widzenia rozpatrywanej sprawy, z przepisu art. 647¹ § 2 k.c. wynika obowiązek przedłożenia przez wykonawcę inwestorowi umowy z podwykonawcą lub jej projektu. Prawo inwestora do zgłoszenia zastrzeżeń, czyli w istocie do ingerowania w treść umowy między wykonawcą a podwykonawcą jest pewnym zagrożeniem dla swobody umów wykonawcy. Z drugiej strony kształt tej umowy i wysokość wynagrodzenia podwykonawcy ma istotne znaczenie dla inwestora, jako dla potencjalnego współdłużnika solidarnego. Niejednokrotnie powyższe okoliczności będą miały fundamentalne znaczenie w procesie wyrażania przez inwestora zgody.

Zgoda inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy z podwykonawcą może być wyrażona w sposób: bierny (milczenie) albo czynny, w ramach którego można wyróżnić sposób pisemny, ustny, dorozumiany.

Jeżeli inwestor w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą (lub jej projektu) nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, w sposób milczący (bierny) wyraża on zgodę na zawarcie umowy. Zgoda bierna skutkuje jednak powstaniem reżimu odpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcy względem podwykonawcy, o ile dopełnione zostaną wymagania formalne przewidziane w art. 647¹ § 2 k.c. Skuteczność zgody inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy o wykonanie zadań wchodzących w zakres umowy o roboty budowlane wymaga bowiem przedstawienia mu umowy z podwykonawcą lub jej projektu oraz odpowiedniej dokumentacji (vide: uchwała SN z dnia 28 czerwca 2006 roku, III CZP 36/06, OSNC 2007, Nr 4, poz. 52). W ocenie Sądu Najwyższego „przedstawienie” inwestorowi umowy z podwykonawcą lub jej projektu wymaga złożenia umowy (projektu). Wskazuje się w orzecznictwie, że wyrażenie zgody w sposób bierny objawia się brakiem zgłoszenia na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie. Działa tu fikcja prawna, że inwestor zgodę wyraził. Ponieważ w art. 647¹ k.c. przewidziano odpowiedzialność o charakterze gwarancyjnym inwestora za cudzy dług, jego interes jest zabezpieczony poprzez obowiązek przedstawienia mu stosownej dokumentacji. Przyjmując fikcję wyrażenia w sposób bierny zgody, ustawodawca zakłada, że inwestor zapoznał się, a w każdym razie mógł się zapoznać, z tą dokumentacją i powinien mieć wiedzę o zakresie robót i wynagrodzeniu uzgodnionym w umowie z podwykonawcą (vide: wyrok SN z dnia 24 stycznia 2014 roku, V CSK 124/13, MoP 2014, Nr 24, s. (...); wyrok SA w Szczecinie z dnia 28 lutego 2013 roku, I ACA 705/12, L.).

Z kolei zgoda czynna inwestora nie jest obwarowana szczególnymi wymaganiami. Wyrażenie zgody przez inwestora na zawarcie umowy z podwykonawcą automatycznie skutkuje powstaniem odpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcy względem podwykonawcy w myśl zasady *volenti non fit iniuria*. W judykaturze powszechnie przyjmuje się, że skuteczność zgody wyrażonej w sposób czynny nie jest uzależniona od zachowania przez wykonawcę procedury określonej w art. 647¹ § 2 k.c. Potrzebna jest jedynie informacja o konkretnej umowie z konkretnym wykonawcą, niemniej może ona pochodzić z dowolnego źródła i uzyskać ją może inwestor zarówno przed zawarciem, jak i po zawarciu umowy (vide: np.: wyrok SN z dnia 26 czerwca 2008 roku, II CSK 80/08, MoP 2008, Nr 22, s. (...); wyrok SN z dnia 3 października 2008 roku, I CSK 123/08, L.; wyrok SN z dnia 11 grudnia 2008 roku, IV CSK 323/08, L.; wyrok SN z dnia 6 października 2010 roku, II CSK 210/10, OSNC 2011, Nr 5, poz. 59; wyrok SN z dnia 4 lutego 2011 roku, III CSK 152/10, L.; wyrok SN z dnia 5 września 2012 roku, IV CSK 91/12, L.; wyrok SN z dnia 27 czerwca 2013

roku, III CSK 298/12, L.; wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2014 roku, V CSK 296/13, L.; wyrok SN z dnia 24 stycznia 2014 roku, V CSK 124/13, MoP 2014, Nr 24, s. (...); wyrok SA w Poznaniu z dnia 5 września 2013 roku, I ACA 567/13, L.).

Z przepisu art. 647¹ § 4 k.c. wynika, że umowy wykonawcy z podwykonawcą oraz podwykonawcy z dalszym podwykonawcą powinny być dokonane w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Rygor ten jednak dotyczy samych umów z podwykonawcami, nie zaś zgody inwestora, która nie podlega wymaganiom formalnym dotyczącym umowy, ponieważ zgoda na podstawie art. 647¹ k.c. stanowi unormowanie szczególne w stosunku do art. 63 § 2 k.c. i wyłącza regułę, zgodnie z którą jeżeli do ważności czynności prawnej wymagana jest forma szczególna, oświadczenie obejmujące zgodę osoby trzeciej powinno być złożone w tej samej formie. Oświadczenie o wyrażeniu zgody przez inwestora nie wchodzi więc w skład umowy wykonawcy z podwykonawcą czy podwykonawcy z dalszym podwykonawcą i nie podlega właściwym dla tej umowy wymaganiom formalnym.

W konsekwencji braku szczególnych wymagań formalnych wobec oświadczenia inwestora o wyrażeniu zgody na umowę z podwykonawcą lub z dalszym podwykonawcą, zgoda inwestora może być wyrażona w dowolnej formie – w tym także ustnie.

Orzecznictwo dopuszcza również wyrażenie zgody czynnej w sposób dorozumiany. Zgoda inwestora na umowę między wykonawcą a podwykonawcą właśnie dlatego, że nie podlega rygorom art. 63 § 2 k.c., może być wyrażona w dowolny sposób należycie ją ujawniający (art. 60 k.c.). Jeżeli więc zasady wykładni oświadczeń woli pozwalają na stwierdzenie, że inwestor wyraził zgodę na konkretną umowę, z której wynika zakres jego odpowiedzialności solidarnej, to okoliczność ta będzie wystarczająca dla uznania skuteczności tej zgody (vide: uchwała 7. Sędziów z dnia 29 kwietnia 2008 roku, III CZP 6/08, OSNC 2008, Nr 11, poz. 121). Zatem, ów drugi sposób wyrażenia zgody (czynny) może mieć różną formę. Inwestor może wyrażać ją w sposób wyraźny pisemnie bądź ustnie albo poprzez inne zachowanie, które w sposób dostateczny ujawnia jego wolę (art. 60 k.c.). Może więc nastąpić to poprzez czynności faktyczne, w sposób dorozumiany, np. przez tolerowanie obecności podwykonawcy na placu budowy, dokonywanie wpisów w jego dzienniku budowy, odbieranie wykonanych przez niego robót oraz dokonywanie podobnych czynności (vide: wyrok SN z dnia 4 lutego 2011 roku, III CSK 152/10, L.; wyrok SN z dnia 6 lutego 2015 roku, II CSK 327/14, L.). Inne zachowania, które mogłyby uzasadniać istnienie czynnej dorozumianej zgody to np.: wydawanie poleceń podwykonawcy, uzgadnianie z nim szczegółów technicznych, dopuszczenie do czynności na budowie, udział podwykonawcy w naradach technicznych, wydanie identyfikatorów pracownikom podwykonawcy, umożliwienie podwykonawcy dokonywania zapisów w dzienniku budowy i reagowanie stosownie do ich treści, przeprowadzenie szkoleń BHP (vide: Gutowski M., Komentarz do art. 647¹ k.c., Legalis 2016).

Konkludując, jeśli inwestor, poprzez swoje zachowanie wyrażone na zewnątrz, w szczególności wobec wykonawcy i podwykonawcy, akceptuje fakt realizacji wyodrębnionej części robót budowlanych objętych umową z wykonawcą, przez przedstawionego mu i jasno zidentyfikowanego podwykonawcę, to warunkiem powstania odpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcy za wynagrodzenie należne podwykonawcy, o której mowa w art. 647¹ § 5 k.c., nie jest przedłożenie mu egzemplarza umowy podwykonawczej, jeśli nie ulega wątpliwości, że inwestor mógł realnie zażądać okazania mu tej umowy, mógł zapoznać się z jej treścią oraz wyrazić swój ewentualny sprzeciw wobec powierzenia określonej części robót temu właśnie podwykonawcy (vide: wyrok SA w Szczecinie z dnia 6 kwietnia 2016 roku, I ACA 1138/15, Lex nr 2076788; wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2014 roku, V CSK 296/13). Oznacza to, że przy tzw. zgodzie dorozumianej inwestor nie może uchylać się od zapłaty za wykonane prace, zasłaniając się brakiem egzemplarza umowy generalnego wykonawcy z podwykonawcą (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2015 r., II CSK 483/14, Lex oraz S. M., Glosa (aprobująca) do wyroku SN z dnia 27 maja 2015 roku, II CSK 483/14, Gazeta Prawna (...)).

In casu nie ulega wątpliwości, że generalny wykonawca inwestycji (...) w (...) Sp. z o.o. zawarł na piśmie umowy z powódką jako podwykonawcą, mocą których powierzył jej realizację określonej części robót budowlanych – m.in. z zakresu dostarczenia i montażu stolarki okiennej oraz ślusarki drzwiowej, jednakże, umowy te nie zostały przedstawione do akceptacji pozwanym spółkom inwestorskim G. (...) (tudzież G. (...)).

W ocenie Sądu, na gruncie przedmiotowej sprawy inwestorzy G. (...), II i III wyrazili zgodę na zawarcie przez (...) Sp. z o.o. jako wykonawcę umowy o roboty budowlane z (...) Budowlane Sp. z o.o. jako podwykonawcą w sposób dorozumiany, nie zgłaszając sprzeciwu po przedstawieniu im listy podwykonawców i jednocześnie nie żądając przedłożenia umowy. Z ustalonego stanu faktycznego wynika po pierwsze, że podmiotowi decyzyjnemu G. (...) została przedstawiona, za pośrednictwem korespondencji elektronicznej, lista podwykonawców zatrudnionych przez (...) Sp. z o.o. na inwestycji (...), na której znalazła się powodowa spółka oraz pierwsza strona umowy nr (...), zasadniczo z której powódka dochodzi zapłaty wynagrodzenia w niniejszym postępowaniu. Jednocześnie, zgodnie z umowami łączącymi pozwaną (...) Sp. z o.o. z pozwanymi G. (...), II i III (notabene przewidującymi jedynie obowiązek przedstawienia przez wykonawcę listy podwykonawców wraz z zakresem przekazanych im do wykonania prac oraz wartościami finansowymi za poszczególne roboty), spółki inwestorskie nie zgłosiły w określonym 7-dniowym terminie sprzeciwu co do zatrudnienia powódki (...) Budowlane Sp. z o.o. w charakterze podwykonawcy na inwestycji (...), a przynajmniej okoliczność ta nie została wykazana przez pozwane spółki inwestorskie. W świetle powołanych umów, brak sprzeciwu jest równoznaczny z akceptacją podwykonawcy.

Ponadto, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy doprowadził Sąd do przekonania, iż pracownicy powódki byli tolerowani przez inwestorów w obrębie terenu budowy, a wykonywane przez nich prace były odbierane przez inspektora nadzoru inwestorskiego (a zatem przez inwestorów), o czym świadczą wpisy w dzienniku budowy. Co więcej, powódka była obowiązana wystawiać (i wystawiała) spółkom inwestorskim G. (...), II i III za każdy miesiąc realizacji prac wynikających z zawartej umowy podwykonawczej oświadczenia o niezaleganiu przez wykonawcę (...) Sp. z o.o. z płatnościami wymagalnego wynagrodzenia względem niej, co wręcz przemawia za jej pełną akceptacją przez inwestorów jako podwykonawcy.

Powyższe implikuje przekonanie, że inwestorzy G. (...), II i III mieli świadomość oraz wiedzę o osobie powódki (...) Budowlane Sp. z o.o. jako podwykonawcy, zakresie prac jej powierzonych i wysokości należnego jej wynagrodzenia, faktycznie akceptując prowadzenie przez nią prac na placu budowy inwestycji (...).

Następstwem zgody inwestora na zawarcie umowy między wykonawcą a podwykonawcą jest powstanie po jego stronie ustawowej, solidarnej odpowiedzialności za cudzy (tj. wykonawcy) dług. Istotą tej solidarności nie jest zobowiązanie inwestora do spełnienia świadczenia, a ponoszenie przez niego odpowiedzialności za spełnienie świadczenia przez wykonawcę. Inwestor nie jest współdłużnikiem w wykonaniu zobowiązania, stąd znaczące różnice sytuacji prawnej inwestora i wykonawcy, w szczególności ich obowiązki (powinne zachowania) nie muszą być identyczne, a stosunki wewnętrzne wynikające z umowy inwestor – wykonawca oraz postanowienia wykraczające poza świadczenie ciężące na wykonawcy z umowy wykonawca – podwykonawca pozbawione są znaczenia prawnego dla przedmiotu i zakresu odpowiedzialności inwestora. Zakres przedmiotowy odpowiedzialności inwestora ograniczony jest w art. 647 § 5 k.c. do wynagrodzenia należnego podwykonawcy od wykonawcy (vide: wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2014 roku, V CSK 296/13).

Podkreślenia w tym miejscu wymaga także, że co do zasady – zobowiązanie inwestora wobec podwykonawcy do zapłaty wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę ma charakter bezterminowy. Do powstania wymagalności wierzytelności wobec inwestora niezbędne jest zatem wezwanie go do zapłaty (art. 455 k.c.). Aby inwestor ponosił odpowiedzialność za odsetki za opóźnienie, konieczne jest postawienie należności głównej w stan wymagalności bezpośrednio względem niego – inwestor musi zatem otrzymać wezwanie do zapłaty głównej kwoty i na tej podstawie można rozważać jego odpowiedzialność za własne opóźnienie, zależnie od tego, w jakim terminie powinien zaspokoić skierowane w stosunku do niego roszczenie podwykonawcy o zapłatę wynagrodzenia. Z całą pewnością nie jest natomiast zasadny pogląd, jakoby już z samej solidarnej odpowiedzialności inwestora i wykonawcy wynikała odpowiedzialność inwestora również w zakresie odsetek za nieterminowe realizowanie płatności przez wykonawcę na rzecz podwykonawcy (vide: wyrok SN z dnia 5 września 2012 roku, IV CSK 91/12, Lex nr 1275009; wyrok SA w Krakowie z dnia 11 września 2015 roku, I ACa 706/15, Lex nr 1927549; wyrok SA w Warszawie z dnia 12 czerwca 2015 roku, I ACa 1067/14, Lex nr 1843190).

W przedmiotowej sprawie powódka postawiła swoje roszczenie względem inwestorów G. (...), II i III wywiedzione z art. 647¹ k.c. w stan wymagalności, dostarczając im w dniu 20 maja 2015 roku stosowne wezwania o zapłaty przewidujący 3-dniowy termin na dokonanie płatności. Zatem, dochodzone w niniejszym postępowaniu należności powódki wobec ww. podmiotów inwestorskich stały się wymagalne począwszy od dnia 24 maja 2015 roku.

W ocenie Sądu za chybiony należało także uznać zarzut pozwanych inwestorów G. (...), wedle którego w rozpatrywanym przypadku miałyby nie zachodzić ich odpowiedzialność z art. 647¹ k.c. wobec odstąpienia przez nie od umów zawartych z generalnym wykonawcą (...) Sp. z o.o. na realizację inwestycji (...).

Podnieść w tym zakresie należy, że umowa o podwykonawstwo, choć powiązana z umową zawartą pomiędzy inwestorem a wykonawcą, kreuje odrębny stosunek zobowiązaniowy. Sytuację prawną podwykonawcy wyznacza przede wszystkim treść umowy zawartej z wykonawcą. Odpowiedzialność inwestora, powstała w następstwie wyrażenia przez niego zgody na zawarcie umowy podwykonawczej, ma charakter dodatkowej gwarancji uzyskania wynagrodzenia przez podwykonawcę. Wynika ona z bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawy i dla jej przedmiotu oraz granic pozbawione znaczenia są stosunki wewnętrzne oparte na umowie inwestor – wykonawca. Rozwiązanie tej ostatniej umowy nie zwalnia wykonawcy od obowiązków wypływających z umowy o podwykonawstwo. Analogicznie ocenić trzeba skutki odstąpienia inwestora od umowy łączącej go z wykonawcą. Wskazana czynność inwestora nie uchyla obowiązku rozliczenia pomiędzy wykonawcą i podwykonawcą, a w konsekwencji nie może też prowadzić do wyłączenia jego własnej odpowiedzialności za wynagrodzenie należne podwykonawcy za roboty wykonane w ramach umowy o podwykonawstwo. Przyjęcie odmiennej interpretacji byłoby zaprzeczeniem funkcji przepisu art. 647¹ § 5 k.c. (vide: wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2014 roku, V CSK 296/13).

Powyższe implikuje zatem przekonanie, że odstąpienie przez inwestora od umowy z generalnym wykonawcą nie znosi odpowiedzialności gwarancyjnej inwestora na podstawie art. 647¹ k.c.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał za zasadne przyjęcie, iż spółki inwestorskie G. (...), II i III ponoszą solidarną odpowiedzialność razem z wykonawcą (...) Sp. z o.o. za zobowiązania tego ostatniego wynikające z umów nr (...) zawartych z powódką, uznając tym samym powództwo oparte na art. 647¹ k.c. za zasadne w zakresie żądania przez powódkę stosunkowej zapłaty przez ww. inwestorów należności z tytułu wykonania przez (...) Budowlane Sp. z o.o. robót budowlanych w ramach przedmiotowej inwestycji zafakturowanych następującymi fakturami VAT: nr (...) z dnia 30 marca 2015 roku na kwotę 241.888,92 zł, nr 109/15/ (...) z dnia 15 stycznia 2015 roku na kwotę 191.583,96 zł oraz nr 737/15/ (...) z dnia 17 marca 2015 roku na kwotę 32.566,05 zł.

Kwoty wynikające z ww. faktur VAT zostały pomniejszone przez powódkę o kwoty kompensat dokonanych przez (...) Sp. z o.o., jak również o sumy wynagrodzenia za prace wykonane przez nią na rzecz czwartego inwestora (...) Sp. z o.o., a następnie stosunkowo rozdzielone przez powódkę na poszczególne spółki inwestorskie, w ten sposób, że:

- na pozwaną G. (...) przypadły należności:

- a. 34.464,40 zł z faktury VAT nr (...),
- b. 75.298,92 zł z faktury VAT nr (...),
- c. 7.945,46 zł z faktury VAT nr (...),

- na pozwaną G. (...) przypadły należności:

- a. 109.174,74 zł z faktury VAT nr (...),
- b. 24.001,97 zł z faktury VAT nr (...),

c. 7.945,46 zł z faktury VAT nr (...),

- na pozwaną G. (...) przypadły należności:

a. 95.736,62 zł z faktury VAT nr (...),

b. 91.628,49 zł z faktury VAT nr (...),

c. 7.945,46 zł z faktury VAT nr (...).

Pozwane G. (...), II i III nie zakwestionowały ww. przedstawionego przez powódkę rozdzielenia pomiędzy nie kwot wynagrodzenia ze wskazanych faktur VAT nieuregulowanego względem niej przez (...) Sp. z o.o., wobec czego należało uznać przeprowadzony przez powodową spółkę stosunkowy rozdział należności za prawidłowy, a w konsekwencji – usprawiedliwiony. Zgodnie z twierdzeniem powódki wyodrębnienie powyższe dokonane zostało poprzez przyporządkowanie części cen przypadających na poszczególne budynki poszczególnym inwestorom według działek, na których prowadzili inwestycję.

Przeprowadzone wyżej rozważania w istocie dotyczą wszystkich trzech pozwanych spółek inwestorskich G. (...), G. (...) i G. (...) co do których zachodzi współuczestnictwo formalne, albowiem zarówno całokształt okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, jak i podstawa żądania pozwu były tożsame dla ww. pozwanych. Z tych przyczyn Sąd zrezygnował z powielania analogicznej argumentacji w stosunku do każdej tych pozwanych z osobna.

I. Mając na uwadze powyższe, w zakresie żądania przez powódkę solidarnej zapłaty od pozwanej K. B. Sp. o.o. i G. (...) kwoty 117.708,78 zł Sąd na podstawie art. 647¹ k.c. uwzględnił powództwo w stosunku do pozwanej G. (...) w zakresie kwoty 107.655,74 zł.

Na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 9.847,62 zł z uwagi na cofnięcie w tym zakresie powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia wobec częściowej spłaty zaległych zobowiązań przez (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, przypadającej na pozwaną G. (...) z łącznej sumy spłaty 41.031,75 zł. Ponadto Sąd umorzył postępowanie co do kwot 7,07 zł i 198,35 zł z uwagi na cofnięcie powództwa w tym zakresie, jako obejmującego roszczenie nienależne.

Jednocześnie Sąd nie wydał merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie w stosunku do pozwanej (...) Sp. z o.o. w związku z trwającym zawieszeniem postępowania względem niej, które nastąpiło na skutek ogłoszenia upadłości ww. podmiotu obejmującej likwidację jego majątku. Regułą stanowi to, że sąd rozstrzyga o całym powództwie (art. 316 § 1), wydając zwykły wyrok (całościowy, pełny). Może jednak, orzekając o części powództwa, wydać również wyrok częściowy, jeżeli nie sprzeciwia się temu związek zachodzący pomiędzy poszczególnymi żądaniami pozwu (np. nie jest możliwe wydanie tego wyroku, gdy żądanie pozwu sformułowane jest alternatywnie, jako żądanie ewentualne lub jako *facultas alternativa*). Wyrok częściowy może być wydany co do jednego ze współuczestników, jeżeli nie jest to współuczestnictwo konieczne i jednolite. Jednakże . Nie ma możliwości wydania wyroku częściowego tylko wobec jednego z dłużników solidarnych (vide wyrok Sądu Najwyższego z z dnia 27 kwietnia 2012 r., V CSK 204/11, Lex)

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 § 2 k.c., zasądzając je według żądanej stawki (z uwagi na treść art. 321 k.p.c. Sąd nie może wyrokować ponad żądanie) oraz zgodnie z żądaniem strony powodowej od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty, uznając, że roszczenie powódki stało się wymagalne dniu, 23 maja 2015 r. tj. po upływie 3-dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty doręczonym pozwanej G. (...) w dniu 20 maja 2015 roku. Jednocześnie Sąd orzekł o obowiązku zapłaty odsetek od kwoty zapłaconej na poczet tego etapu, czyli kwoty 9.847,62 zł, poczynając od daty wymagalności w stosunku do inwestora, tj. od 24 maja 2015 r. do dnia dokonanej zapłaty czyli 6 kwietnia 2017 r.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym, przegrywający obowiązany jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona powodowa

wygrała w całości, bowiem zapłata częściowa w toku postępowania nie zwalnia od obowiązku ponoszenia kosztów jego wytoczenia.

Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. Sąd pozostawił szczegółowe wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu.

II. W zakresie żądania przez powódkę solidarnej zapłaty od pozwanej K. B. Sp. o.o. i G. (...) kwoty 141.122,17 zł Sąd na podstawie art. 647¹ k.c. uwzględnił powództwo w stosunku do pozwanej G. (...) w zakresie kwoty 128.974,75 zł.

Na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 11.889,21 zł wobec częściowej spłaty zaległych zobowiązań przez (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, przypadającej na pozwaną G. (...) z łącznej sumy spłaty 41.031,75 zł. Ponadto Sąd umorzył postępowanie co do kwot 8,54 zł i 239,67 zł z uwagi na cofnięcie powództwa w tym zakresie, jako obejmującego roszczenie nienależne.

Jednocześnie Sąd nie wydał merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie w stosunku do pozwanej (...) Sp. z o.o. w związku z trwającym zawieszeniem postępowania względem niej, które nastąpiło na skutek ogłoszenia upadłości ww. podmiotu obejmującej likwidację jego majątku.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 § 2 k.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem strony powodowej od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty, uznając, że roszczenie powódki stało się wymagalne w dniu 23 maja 2015 r., tj. po upływie 3-dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty doręczonym pozwanej G. (...) w dniu 20 maja 2015 roku. Jednocześnie Sąd orzekł o obowiązku zapłaty odsetek od kwoty zapłaconej na poczet tego etapu, czyli kwoty 11.899,21 zł, poczynając od daty wymagalności w stosunku do inwestora, tj. od 24 maja 2015 r. do dnia dokonanej zapłaty czyli 6 kwietnia 2017 r.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym, przegrywający obowiązany jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona powodowa wygrała w całości, bowiem zapłata częściowa w toku postępowania nie zwalnia od obowiązku ponoszenia kosztów jego wytoczenia.

Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. Sąd pozostawił szczegółowe wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu.

III. Z kolei, w zakresie żądania przez powódkę solidarnej zapłaty od pozwanej K. B. Sp. o.o. i G. (...) kwoty 225.610,53 zł Sąd na podstawie art. 647¹ k.c. uwzględnił powództwo w stosunku do pozwanej G. (...) jedynie częściowo - w zakresie kwoty 178.213,34 zł. to jest uwzględniając roszczenie pozwu w zakresie związanym z wykonaniem umów o roboty budowlane (faktury nr (...)) z odpowiednimi modyfikacjami związanymi z częściowym cofnięciem powództwa (o czym szczegółowo w dalszej części).

W ocenie Sądu roszczenie obejmujące łączną kwotę 30.299,96 złotych z tytułu sprzedaży parapetów i elementów do naprawy uszkodzonej stolarki okiennej i drzwiowej a więc objęte fakturami VAT nr (...), jest niezasadne w stosunku do pozwanego inwestora. Roszczenia te nie wynikają bowiem z umowy o roboty budowlane a więc nie stanowią podstawy do objęcia ich solidarną odpowiedzialnością inwestora.

Sąd rozważał zastosowanie innej podstawy prawnej, tj. art. 405 k.c. jednakże również w oparciu o tę normę nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa względem pozwanego inwestora.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy oraz kierunek prowadzonego postępowania dowodowego wynikający niejako z podstawy prawnej roszczenia opartej na przepisie art. 647¹ k.c. nie dają jednak podstaw do uznania, że odpowiedzialność pozwanej mogą uzasadniać przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu, brakuje bowiem zbieżności faktycznej między takim roszczeniem a żądaniem wynikającym z przyjęcia solidarnej, gwarancyjnej odpowiedzialności pozwanego jako inwestora za prace objęte umową zawartą przez wykonawcę z podwykonawcą. Powódka nie wskazywała bowiem okoliczności świadczących o wzbogaceniu pozwanej kosztem majątku powódki oraz co istotne, nie wykazała wartości ewentualnego wzbogacenia pozwanej. Zgodnie z art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej

uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Wzbogaceniem się jest uzyskanie korzyści majątkowej kosztem innej osoby. Przy bezpodstawnym wzbogaceniu „zysk” ten musi ktoś osiągnąć w postaci wzbogacenia, bez którego roszczenie o zwrot nie mogłoby w ogóle powstać. Jest rzeczą obojętną, w jaki sposób i za czyją sprawą ktoś uzyskał korzyść kosztem innej osoby - rozstrzyga tu bowiem fakt, że jakaś wartość przeszła bez podstawy z majątku jednej osoby do majątku drugiej. Między zubożeniem i wzbogaceniem musi zachodzić tego rodzaju zależność, by można uznać, że są to dwie strony tego samego przesunięcia jakiejś wartości z jednego majątku do drugiego. Przesunięcie majątkowe musi nastąpić bez przyczyny, która usprawiedliwiałaby wzbogacenie. Legitymowanym do roszczenia o wydanie bezpodstawnego wzbogacenia jest każdy, czym kosztem nastąpiło wzbogacenie. Do zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia jest obowiązany tylko, ten, kto uzyskał korzyść majątkową. Z kolei do powstania zobowiązania, którego podstawę stanowi art. 410 k.c. dochodzi natomiast w ten sposób, że wzbogacony uzyskuje bez podstawy prawnej korzyść majątkową w wyniku spełnienia świadczenia przez zubożonego. Brak podstawy prawnej oznacza brak *causae* świadczenia lub jej wadliwość. Przy ocenie czy miało miejsce nienależne świadczenie istotna jest podstawa prawna i cel świadczenia, a nie podstawa prawna wzbogacenia. *C. sine causa* ma zastosowanie wtedy, gdy czynność prawna, w wyniku której zostało spełnione świadczenie jest nieważna. Spełnienie nienależnego świadczenia powoduje przysporzenie w majątku osoby, na rzecz której zostało spełnione. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 marca 2004 r., II CK 89/03 (nie publ.), brak podstawy prawnej świadczenia należy ujmować w sposób obiektywny, jako brak tytułu prawnego legitymizującego przesunięcie korzyści majątkowej do majątku wzbogaconego. Tytuł ten może wynikać z czynności prawnej, ustawy, aktu administracyjnego lub orzeczenia sądowego. Prawną podstawę takiego przysporzenia może także stanowić czynność prawna osoby trzeciej, jak również można jej poszukiwać poza stosunkiem zubożony - wzbogacony. Nie zachodzi bezpodstawne wzbogacenie w wypadku nienależnego świadczenia, jeżeli przejście korzyści z majątku zubożonego do majątku wzbogaconego następuje na podstawie umowy wzbogaconego z osobą trzecią. Tożsame stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 grudnia 2005 r., V CK 389/05 (www.sn.pl).

Powódka zawarła ważne umowy dotyczące dostawy i sprzedaży parapetów oraz elementów uszkodzonych (do wymiany) z generalnym wykonawcą (K.). Umowy z powódką co do tych elementów zostały zawarte poza zakresem unormowania określonego w art. 647¹ k.c., co czyni niemożliwym dochodzenie roszczeń do inwestora na podstawie tego przepisu, natomiast nie ma wpływu na istnienie zobowiązania kreującego obowiązek świadczenia na rzecz kontrahenta, który był adresatem świadczenia mającego podstawę prawną w tej umowie (K.). Pozwana spółka była finalnym odbiorcą tego świadczenia, ale w sposób pośredni, bo uzyskane przysporzenie miało najprawdopodobniej podstawę w ekwiwalentnej umowie łączącej ją z generalnym wykonawcą, który spełniał na jej rzecz swoje świadczenie. Podstawa prawna przesunięcia majątkowego (świadczenia) leżała więc poza stosunkiem zubożony - wzbogacony i miała swoje źródło w ważnych umowach wzbogaconego z generalnym wykonawcą i powódki ze zlecającym jej wykonanie robót. Podstawa prawna świadczenia mająca swe źródło w ważnej umowie zawartej z osobą trzecią wyklucza roszczenie podwykonawcy do inwestora na podstawie art. 410 k.c. Dopuszczalne jest skorzystanie z podstawy prawnej wynikającej z art. 410 k.c. jednakże w przypadkach, gdy umowa wiążąca inwestora i wykonawcę okazała się nieważna (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 2 listopada 2007 r., II CSK 344/07, z dnia 2 lutego 2011 r., II CSK 414/10, z dnia 11 marca 2010 r., IV CSK 401/10 Lex).

Pomijając nawet te rozważania stwierdzić należy, iż roszczenie powódki oparte o przepisy dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia nie mogłoby zostać uwzględnione z tego powodu, że nie zostało udowodnione co do wysokości. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 grudnia 2010 r., sygn. I CSK 64/10 (LEX nr 811813) w sytuacji, gdy podstawą zasądzenia należności było bezpodstawne wzbogacenie pozwanego kosztem powoda, powód, zgodnie z art. 6 w zw. z art. 410 § 1 i art. 405 k.c., powinien wykazać jakie roboty budowlane, wzbogacające pozwanego, wykonał na jego rzecz i jaka jest wartość tego wzbogacenia na dzień wyrokowania (a nie jaka była kwota wynagrodzenia umownego z tytułu dostarczenia tych towarów). Dokumenty w postaci faktury nie mogą być podstawą wycenienia „wzbogacenia”, są one bowiem rachunkiem wystawionym przez powódkę za wykonanie określonych robót budowlanych, zgodnie z umową i za określonym umownie wynagrodzeniem, w tym wliczonym zyskiem dla samej powódki - nie jest zaś dowodem określającym wartość bezpodstawnego wzbogacenia pozwanego kosztem powódki. Wzbogacenie obejmuje bowiem jedynie „korzyści” jakie ostatecznie uzyskał wzbogacony i nie zawsze jest to zbieżne z

wysokością świadczenia jakie jest należne za wykonania czynności przysparzających. W judykaturze wskazuje się na wąską koncepcję zakresu obowiązku zwrotu. Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 29.04.2005 r., w sprawie V CK 537/04 i z dnia 7.11.2007 r., w sprawie II CSK 347/07 oraz z dnia 5.12.2006 r., w sprawie II CSK 327/06, w których co do zasady przyjął możliwość zasądzenia równowartości robót na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, w sytuacji gdy umowa o roboty budowlane jest nieważna, podkreślał, że należne z tego tytułu wynagrodzenie nie może wynikać z sum przedstawionych na fakturach, które obejmowały równowartość robót powiększoną o należny zysk dla wykonawcy tych robót. Wykazanie tej wartości wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego w zakresie ustalenia o jaką kwotę pozwany się wzbogacił (opinia biegłego – wniosków takich strona powodowa nie zgłosiła, zaś w myśl art. 6 k.c. ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na powodzie, a Sąd nie znalazł podstaw aby w okolicznościach niniejszej sprawy, w sytuacji gdy powódka reprezentowana jest przez fachowego pełnomocnika, a jej roszczenie wynika z prowadzonej przez powódkę działalności gospodarczej, podjąć inicjatywę dowodową z urzędu.

W związku z powyższym roszczenie obejmujące dostawę materiałów (parapetów i elementów stolarki) podlegało oddaleniu w stosunku do inwestora.

Na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 19.284,92 zł wobec częściowej spłaty zaległych zobowiązań przez (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, przypadającej na pozwaną G. (...) z łącznej sumy spłaty 41.031,75 zł. Ponadto Sąd umorzył postępowanie co do kwot 13,84 zł i 388,43 zł z uwagi na cofnięcie powództwa w tym zakresie, jako obejmującego roszczenie nienależne.

W tym miejscu jednakże odnieść należy się dodatkowo do przyjętego przez Sąd „zaliczenia” kwoty roszczenia cofniętego z uwagi na dokonaną przez K. B. zapłatę, czyli kwoty 19.284,92 złotych. Pamiętać bowiem w tym miejscu należy, iż kwota łączna 41.031,75 zł została uiszczona przez Syndyka K. B. w wyniku uwzględnienia całego roszczenia powódki na liście wierzytelności i w ramach podziału funduszu masy upadłości. Ze złożonej zatwierdzonej listy wierzytelności wynika całość roszczenia powódki, a więc również w zakresie kwoty 30.299,96 złotych z tytułu dostawy materiałów (parapety i elementy do wymiany), które to roszczenie uznać należy za uzasadnione względem kontrahenta powódki (K. B.) a które nie podlega objęciu odpowiedzialnością solidarną inwestora. W związku z powyższym wypłaconą kwotę przypadającą na inwestycję G. (...) zaliczyć należy nie tylko na poczet należności za roboty budowlane ale także za te materiały. Brak takiego przyporządkowania prowadziłby do nieuzasadnionego zwolnienia się przez inwestora z odpowiedzialności w większym zakresie, niż wynika to z rozliczenia z funduszy masy upadłości. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd rozliczył stosunkowo tę kwotę – 19.284,92 złotych – zarówno z należnościami za które inwestor ponosi solidarną odpowiedzialność jak i należnościami za które jej nie ponosi. Kwota nieuzasadnionego względem inwestora roszczenia to 30.299,96 złotych zaś całość dochodzonego od tego inwestora roszczenia to 225.610,53 złotych. Kwota 30.299,96 złotych stanowi zatem 13,43% całego roszczenia. W związku z powyższym w takim samym stosunku Sąd rozliczył i przyporządkował kwotę zapłaconą przez Syndyka. Procentowa część – 13,43 – z zapłaconej kwoty 19.284,92 zł stanowi kwotę 2.589,96 zł (13,43% z 19.284,92 zł = 2.589,96 zł). W związku z tym Sąd umorzył postępowanie z tytułu zapłaty 16.694,96 złotych (19.284,92 – 2.589,96) jako części roszczenia obciążającego inwestora, natomiast pozostałą kwotę 2.589,96 zł uznał za roszczenie cofnięte z kwoty nieobciążającej inwestora czyli za materiały. W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo za materiały w kwocie 27.710,00 złotych (30.299,96 – 2.589,96), a nie w pełnej kwocie 30.299,96 złotych. Ma to odpowiednie znaczenie zarówno w zakresie wysokości kwoty zasądzonej, kosztów postępowania jak i odsetek. Zasądzoną kwotę roszczenia – 178.213,34 zł - Sąd uzyskał z pomniejszenia kwoty żądania o sumę nieuwzględnionych faktur (225.610,53 zł – 30.299,96 zł = 195.310,57 zł), którą następnie pomniejszono jeszcze o kwotę umorzenia przypadającą na tę część żądania, tj. 16.694,96 zł (19.284,92 zł – 2.589,96 zł) oraz o dalsze cofnięcia (13,84 zł + 388,43 zł = 402,27 zł).

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione (30.299,96 zł – 2.589,96 zł = 27.710,00 zł).

Jednocześnie Sąd nie wydał merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie w stosunku do pozwanej (...) Sp. z o.o. w związku z trwającym zawieszeniem postępowania względem niej, które nastąpiło na skutek ogłoszenia upadłości ww. podmiotu obejmującej likwidację jego majątku.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 § 2 k.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem strony powodowej od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty, uznając, że roszczenie powódki stało się wymagalne w ww. dniu, tj. po upływie 3-dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty doręczonym pozwanej G. (...) w dniu 20 maja 2015 roku. Jednocześnie Sąd orzekł o obowiązku zapłaty odsetek od kwoty zapłaconej na poczet tego etapu, czyli kwoty 16.694,96 zł, poczynając od daty wymagalności w stosunku do inwestora, tj. od 24 maja 2015 r. do dnia dokonanej zapłaty czyli 6 kwietnia 2017 r.

Regułą stanowi przy tym, że sąd rozstrzyga o całym powództwie (art. 316 § 1 k.p.c.), wydając zwykły wyrok (całościowy, pełny). Zaznaczyć przy tym należy, iż odpowiedzialność (...) Sp. z o.o. i G. (...), II i III jest odpowiedzialnością solidarną, jednakże z uwagi na ogłoszenie (...) postępowanie w stosunku do tego podmiotu nie mogło się toczyć równocześnie. Sąd nie wydał przy tym wyroku częściowego bowiem zgodnie z przeważającym w doktrynie i orzecznictwie poglądem nie ma możliwości wydania wyroku częściowego tylko wobec jednego z dłużników solidarnych. Współuczestnictwo dłużników solidarnych nie jest współuczestnictwem jednolitym ani koniecznym. Może się zatem zdarzyć, że w stosunku do jednego z pozwanych zachodzą podstawy do zawieszenia postępowania (śmierć, przeszkoda w możliwości nadania sprawie dalszego biegu, konieczność uzyskania prejudycjalnego rozstrzygnięcia, czy też jak w tym przypadku ogłoszenie upadłości). W takiej sytuacji zachodzi podstawa do zawieszenia postępowania jedynie w stosunku do tego pozwanego, a w pozostałym zakresie istnieje możliwość wydania wyroku kończącego postępowanie w sprawie pomiędzy powodem a tym pozwanym, w stosunku do którego brak było podstaw do zawieszenia postępowania. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2012 r., V CSK 204/11, Lex; Manowska Małgorzata (red.), Adamczuk Andrzej, Prus Piotr, Radwan Marcin, Sieńko Małgorzata, Stefańska Ewa, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I, WK 2015 – komentarz do art. 317)

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., dokonując ich stosunkowego rozdzielenia pomiędzy stronami, przy przyjęciu, iż powódka wygrała sprawę w 86,5%. Strona powodowa przegrała jedynie w części obejmującej koszty dostawy materiałów, bowiem częściowe cofnięcie powództwa obejmujące to roszczenie (czyli 2.589,96 zł) z uwagi na zapłatę w toku postępowania nie wpływa na ocenę zasadności roszczenia względem inwestora. Natomiast pozostała kwota zapłacona w toku postępowania (16.694,96 zł) nie zwalnia z kolei inwestora od obowiązku ponoszenia kosztów jego wytoczenia. Strona powodowa uległa bowiem łącznie w zakresie kwoty 30.299,96 zł + 13,84 zł + 388,43 zł czyli łącznie w zakresie kwoty 30.702,23 zł, która to kwota stanowi ~ 13,5% dochodzonego pozwem roszczenia w stosunku do tego etapu inwestycji. Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. Sąd pozostawił szczegółowe wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu.

Z/ Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda i pełn. pozwanych G. (...), II i III.